

Der kan her henvises til det ovennævnte cirkulære om kirkebøgers tilgængelighed, ligesom der muligt vil kunne fastsættes kortere frister for visse former for statistisk grundmateriale m.v.

Det bemærkes særligt, at fastsættelse af en kortere tilgængelighedsfrist for så vidt angår edb-registre, der er omfattet af lov om offentlige myndigheders registre, forudsætter, at Registertilsynet i kraft af tilsynets almindelige forpligtelser efter lov om offentlige myndigheders registre, og de vilkår, der fastsættes efter § 14, stk. 3, godkender en afvigelse fra 80 års tilgængelighedsfristen.

Til § 23

De i §§ 20-22 nævnte frister regnes fra sagens administrative afslutning. Den i det ovennævnte cirkulære af 30. september 1968 anvendte ordning, hvor perioden i visse tilfælde regnes fra den pågældende persons fødsel, har ikke vist sig sigtsmæssig.

Til § 24

Til stk. 1

Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 42 af 20. februar 1976 fastsætter i § 9, at rigsarkivaren inden for den gældende lovgivnings rammer træffer afgørelse om benyttelse af de afleverede arkivalier. De afleverende myndigheder kan efter samråd med det modtagende arkiv forbeholde sig i en bestemt årrække at give tilladelse til benyttelse af arkivalier, afleveret fra myndigheden eller dennes underordnede institutioner. Sådanne ordninger er etableret for en række myndigheders vedkommende, jf. ovenfor.

I forslaget præciseres kompetenceforholdene vedrørende afgørelser om dispensationer fra de efter §§ 20, 21 og 22 generelle eller særligt fastsatte tilgængelighedsfrister.

Præciseringen af reglerne på dette område forventes at medføre en smidigere og hurtigere behandling af ansøgninger om dispensation fra de fastsatte tilgængelighedsfrister.

Med hensyn til proceduren for behandling af henvendelser om arkivadgang skal bemærkes følgende:

Det pågældende arkiv konstaterer indledningsvis, om den konkrete henvendelse vedrører arkivalier, som efter den relevante tilgængelighedsfrist er frit tilgængelige.

Er dette ikke tilfældet, opstår spørgsmålet om dispensation fra de pågældende frister.

I praksis vurderes i forbindelse med dispensationsansøgninger dels karakteren af de oplysninger, der ønskes indsigt i, dels formålet med benyttelsen af oplysningerne. Afgørelsen baserer sig på et skøn

over, hvorvidt de betingelser, der måtte være knyttet til dispensationen og som fastsættes ud fra karakteren af de oplysninger, der gives adgang til, kan overholdes under hensyn til formålet. Der henvises i denne forbindelse til § 25, hvorefter det påhviler den, der får dispensation fra de generelle eller særligt fastsatte tilgængelighedsfrister, at iagttagelse af tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger i det materiale, den pågældende får adgang til at benytte. Denne ordning vil bane vej for en mere fleksibel behandling af dispensationsansøgninger.

Der er i høringsrunden fra forskerside udtrykt ønske om, at der opstilledes objektive kriterier for afgørelse af dispensationssager.

Hertil bemærkes, at sådanne kriterier næppe lader sig opstille, idet afgørelser i spørgsmål om meddelelse af arkivadgang ligesom afgørelser om meddelelse af aktindsigt efter offentlighedsloven må bero på et skøn i den konkrete sag.

Om statens arkivers kompetence i spørgsmål om dispensation fra tilgængelighedsfristerne bemærkes følgende:

Hvis arkivalier er afleveret før 30-års fristen, kan rigsarkivaren eller den, rigsarkivaren bemyndiger hertil, inden fristens udløb give dispensation, når der ikke foreligger de i § 21 og § 22, stk. 1, punkt 2-5, opregnede beskyttelseshensyn. Foreligger der sådanne beskyttelseshensyn, forelægges spørgsmålet ressortmyndigheden til afgørelse, jf. bemærkninger til stk. 2, ligesom ressortmyndigheden høres, såfremt en konkret dispensationssag måtte give anledning til tvivl.

Endvidere kan rigsarkivaren eller den, rigsarkivaren bemyndiger hertil, meddele dispensation fra 80-års fristen, for så vidt angår de arkivenheder, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners private, herunder økonomiske forhold, jf. § 22, stk. 1, punkt 1.

En afgørelse om afslag, der er truffet af rigsarkivaren, eventuelt som ankeinstans i forhold til landsarkivaren, kan indbringes for ressortmyndigheden, jf. bestemmelsen i § 32, stk. 1.

Til stk. 2

Bestemmelsen opregner de tilfælde, hvor dispensation fra tilgængelighedsfristen kræver samtykke fra vedkommende ressortmyndighed.

Samtykke fra ressortmyndigheden kræves,

- 1) når den afleverende myndighed har fastsat en længere tilgængelighedsfrist end 30 år efter § 21. Forlængelse af den generelle 30 års frist forudsættes som nævnt kun foretaget, hvor det er nødvendigt til beskyttelse af væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser. Det må i så-